

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (dziewiąta izba)

z dnia 5 lipca 2018 r.*

Odwołanie – Wzór wspólnotowy – Zgłoszenie do rejestracji wzorów przedstawiających kubki – Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 – Artykuł 36 ust. 1 lit. c) – Przedstawienie graficzne – Artykuły 45 i 46 – Uznanie daty zgłoszenia – Przesłanki – Rozporządzenie (WE) nr 2245/2002 – Artykuł 4 ust. 1 lit. e) i art. 10 ust. 1 i 2

W sprawie C-217/17 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione faksem w dniu 21 kwietnia 2017 r., którego oryginał został złożony w dniu 25 kwietnia 2017 r.,

Mast-Jägermeister SE, z siedzibą w Wolfenbüttel (Niemcy), reprezentowana przez C. Drzymallę, Rechtsanwalt,

wnosząca odwołanie,

w której drugą stroną postępowania jest:

Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), reprezentowany przez S. Hannego, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (dziewiąta izba),

w składzie: C. Vajda, prezes izby, E. Juhász i C. Lycourgos (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,

sekretarz: R. Schiano, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 7 lutego 2018 r.,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 22 lutego 2018 r.,

wyduje następujący

* Język postępowania: niemiecki.

Wyrok

- 1 W odwołaniu Mast-Jägermeister SE wnosi o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 lutego 2017 r., Mast-Jägermeister/EUIPO (Kubki) (T-16/16, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”, EU:T:2017:68), na mocy którego Sąd oddalił jej skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 17 listopada 2015 r. (sprawa R 1842/2015-3) dotyczącej zgłoszenia kubków jako wzorów wspólnotowych (zwanej dalej „sporną decyzją”).

Ramy prawne

Prawo międzynarodowe

- 2 Konwencja paryska o ochronie własności przemysłowej została podpisana w dniu 20 marca 1883 r., zrewidowana ostatnio w Sztokholmie w dniu 14 lipca 1967 r. i zmieniona w dniu 28 września 1979 r. (*Recueil des traités des Nations unies*, vol. 828, n° 11851, s. 305, zwana dalej „konwencją paryską”). Artykuł 4 część A tej konwencji, który określa prawo pierwszeństwa wynikające ze zgłoszenia prawa własności intelektualnej, stanowi:

„1. Każdy, kto dokonał prawidłowego zgłoszenia o udzielenie patentu na wynalazek, zgłoszenia wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego lub znaku towarowego w jednym z państw będących członkami związku, albo jego następca prawny, będzie korzystał w celu dokonania zgłoszenia w innych państwach z prawa pierwszeństwa w terminach niżej określonych.

2. Uznaje się, że każde zgłoszenie, które zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdego państwa będącego członkiem związku albo stosownie do umów dwustronnych lub wielostronnych zawartych między państwami będącymi członkami związku ma moc prawidłowego zgłoszenia krajowego, powoduje powstanie prawa pierwszeństwa.

3. Przez prawidłowe zgłoszenie krajowe należy rozumieć każde zgłoszenie, które jest wystarczające dla ustalenia daty jego dokonania w danym państwie, niezależnie od dalszego losu tego zgłoszenia”.

Prawo Unii

Rozporządzenie nr 6/2002

- 3 Artykuł 36 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 27, s. 142), zatytułowany „Warunki, jakie muszą spełniać zgłoszenia”, przewiduje:

„1. Wniosek o rejestrację [Zgłoszenie do rejestracji] wzoru wspólnotowego zawiera:

- a) wniosek o rejestrację;
- b) informacje identyfikujące zgłaszającego;
- c) przedstawienie wzoru umożliwiające jego odtwarzanie. Jednakże, jeżeli przedmiotem zgłoszenia jest wzór dwuwymiarowy, a zgłoszenie zawiera wniosek o odroczenie publikacji zgodnie z art. 50, przedstawienie wzoru może zastąpić próbką.

2. Ponadto zgłoszenie musi zawierać wskazanie produktów, w których wzór ma być zawarty lub zastosowany.

[...]

5. Zgłoszenie musi spełniać wymogi zawarte w rozporządzeniu wykonawczym.

[...]”.

4 Artykuł 38 ust. 1 tego rozporządzenia definiuje datę dokonania zgłoszenia wzoru wspólnotowego w następujący sposób:

„Za datę dokonania zgłoszenia zarejestrowanego wzoru wspólnotowego przyjmuje się dzień, w którym zgłaszający składa w [EUIPO] dokumenty zawierające dane określone w art. 36 ust. 1 [...]”.

5 Artykuł 41 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Prawo pierwszeństwa”, przewiduje:

„1. Każdy, kto prawidłowo dokonał zgłoszenia wzoru lub wzoru użytkowego w jednym z państw stron konwencji paryskiej lub Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu [(WTO), podpisanego w Marrakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r.] lub jego następcą prawny korzysta, do celów zgłoszenia zarejestrowanego wzoru wspólnotowego dla tego samego wzoru lub wzoru użytkowego, z prawa pierwszeństwa w okresie sześciu miesięcy od daty dokonania pierwszego zgłoszenia.

2. Każde zgłoszenie, które jest równoważne z prawidłowym zgłoszeniem na podstawie ustawodawstwa krajowego państwa, w którym zostało dokonane, lub na podstawie dwustronnych lub wielostronnych umów, powoduje powstanie prawa pierwszeństwa.

3. »Prawidłowe zgłoszenie krajowe« oznacza każde zgłoszenie, które jest wystarczające do określenia daty jego dokonania, niezależnie od dalszego losu tego zgłoszenia.

[...]”.

6 Tytuł V rozporządzenia nr 6/2002, zatytułowany „Postępowanie rejestracyjne”, składa się z art. 45–50.

7 Artykuł 45 tego rozporządzenia, zatytułowany „Badanie wymogów formalnych zgłoszenia”, stanowi:

„1. [EUIPO] bada, czy zgłoszenie spełnia warunki przyznania daty zgłoszenia, zgodnie z art. 36 ust. 1.

2. [EUIPO] bada, czy:

a) zgłoszenie spełnia pozostałe warunki zgodnie z art. 36 ust. 2, 3, 4 i 5, zaś w przypadku zgłoszenia zbiorowego z art. 37 ust. 1 i 2;

b) zgłoszenie spełnia wymogi formalne ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym w art. 36 i 37;

c) spełnione są wymogi art. 77 ust. 2;

d) spełnione są wymogi dotyczące zastrzeżenia pierwszeństwa, jeżeli zastrzega się pierwszeństwo.

3. Szczegóły badania zgłoszenia pod względem wymogów formalnych określone są w rozporządzeniu wykonawczym”.

- 8 Artykuł 46 rozporządzenia nr 6/2002, zatytułowany „Braki możliwe do usunięcia”, stanowi:
- „1. W przypadku gdy podczas badania według art. 45 [EUIPO] stwierdzi braki, które mogą zostać usunięte, wzywa zgłaszającego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie.
2. Jeżeli braki dotyczą warunków określonych w art. 36 ust. 1 i zgłaszający wykona wezwanie [EUIPO] w wyznaczonym terminie, [EUIPO] uznaje za datę dokonania zgłoszenia datę, w której usunięto braki. Jeżeli braki nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie, zgłoszenia nie uważa się za zgłoszenie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.
3. Jeżeli braki dotyczą warunków określonych w art. 45 ust. 2 [lit.] a), b) i c) wraz z uiszczeniem opłat i zgłaszający zrealizuje wezwanie [EUIPO] w wyznaczonym terminie, [EUIPO] uznaje za datę dokonania zgłoszenia datę, w której pierwotnie dokonano zgłoszenia. Jeżeli braki lub zwłoka w płatności nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie, [EUIPO] odrzuca zgłoszenie.
4. Jeżeli braki dotyczą warunków określonych w art. 45 ust. 2 [lit.] d) i nie zostaną one usunięte w wyznaczonym terminie, powoduje to utratę prawa pierwszeństwa dla zgłoszenia”.
- 9 Artykuł 47 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Podstawy odmowy rejestracji”, wyjaśnia:
- „1. Jeżeli [EUIPO] przy badaniu zgodnie z art. 45 stwierdzi, że wzór, dla którego wniesiono o ochronę:
- a) nie odpowiada definicji według art. 3 lit. a); lub
- b) jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub przyjętymi dobrymi obyczajami,
- wtedy odmawia rejestracji.
2. Nie można odmówić rejestracji, jeżeli zgłaszający nie miał możliwości wycofania lub dokonania zmian w zgłoszeniu lub przedstawienia swojego stanowiska”.

Rozporządzenie nr 2245/2002

- 10 Artykuł 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2245/2002 z dnia 21 października 2002 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 (Dz.U. 2002, L 341, s. 28 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 31, s. 14), zatytułowany „Przedstawienie wzoru”, stanowi w ust. 1:
- „Przedstawienie wzoru składa się z fotograficznego lub innego graficznego odtworzenia wzoru w kolorze czarno-białym lub w barwie. Przy tym należy spełniać następujące wymogi:
- [...]
- e) wzór odtwarza się na neutralnym tle i nie należy go retuszować tuszem lub korekcyjnym fluidem. Powinien mieć on taką jakość, aby możliwe było wyraźne rozróżnienie wszystkich szczegółów przedmiotu, dla którego żądana jest ochrona, oraz aby, do celów wpisu do rejestru wzorów wspólnotowych, przewidzianego w art. 72 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 [...], można go pomniejszać lub powiększać do wymiaru nie większego niż 8 cm na 16 cm dla każdego rzutu”.

- 11 Artykuł 10 tego rozporządzenia, zatytułowany „Badanie wymogów dla przyznania daty zgłoszenia i wymogów formalnych”, przewiduje w ust. 1 i 2:

„1. [EUIPO] powiadamia zgłaszającego o odmowie przyznania daty zgłoszenia, jeżeli zgłoszenie nie zawiera:

- a) wniosku o rejestrację wzoru jako zarejestrowanego wzoru wspólnotowego;
- b) danych identyfikujących zgłaszającego;
- c) przedstawienia wzoru na podstawie art. 4 ust. 1 lit. d) i e) lub, jeżeli ma to zastosowanie, próbki.

2. Jeżeli w terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia braki określone w ust. 1 zostaną usunięte, datę, w której braki zostały usunięte, uznaje się za datę zgłoszenia.

Jeżeli przed upływem tego terminu braki nie zostaną usunięte, zgłoszenie nie będzie traktowane jako zgłoszenie wzoru wspólnotowego. Wszelkie już wniesione opłaty podlegają zwrotowi”.

- 12 Artykuł 12 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Wycofanie lub sprostowanie zgłoszenia”, stanowi w ust. 2:

„Tylko nazwisko (nazwa) i adres zgłaszającego, błędy językowe, błędy transmisji lub oczywiste nieprawidłowości mogą zostać sprostowane na wniosek zgłaszającego, o ile przedstawienie wzoru nie zostanie przez to zmienione”.

Okoliczności powstania sporu

- 13 W dniu 17 kwietnia 2015 r. wnosząca odwołanie, Mast-Jägermeister, dokonała w EUIPO zgłoszenia dwóch wzorów wspólnotowych na podstawie rozporządzenia nr 6/2002.

- 14 Produkty, dla których dokonano zgłoszenia, to „kubki” należące do klasy 07.01 w rozumieniu Porozumienia z Locarno ustanawiającego międzynarodową klasyfikację wzorów przemysłowych z dnia 8 października 1968 r., ze zmianami.

- 15 W pierwszym sprawozdaniu z badania sporządzonym w dniu 17 kwietnia 2015 r. ekspert powiadomił wnoszącą odwołanie, że w przypadku obu wzorów wskazanie produktu, a mianowicie „kubków”, o których ochronę wystąpiono, nie odpowiada przedłożonym przedstawieniom ze względu na to, że na tych ostatnich przedstawieniach wskazano także butelki. Zaproponował zatem wnoszącej odwołanie dodanie do obu wzorów wskazania „butelek” należących do klasy 09.01 w rozumieniu porozumienia z Locarno. Ekspert dodał, że ponieważ produkty „kubki” i „butelki” należą do dwóch różnych klas, zgłoszenie zbiorowe należy podzielić. Uściślił, że w wypadku nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie zgłoszenie zostanie odrzucone.

- 16 Pismem z dnia 21 kwietnia 2015 r. wnosząca odwołanie odpowiedziała, że nie wnosi o ochronę w odniesieniu do ukazanych w przedstawieniach butelek, w związku z czym proponuje uściślenie wskazania produktów w następujący sposób: „kubki do picia jako pojemniki na butelkę, która stanowi ich część”. Wnosząca odwołanie dodała, że klasa 07.01 porozumienia z Locarno także wydaje się być właściwa dla tego wskazania.

- 17 W drugim sprawozdaniu z badania z dnia 25 czerwca 2015 r. ekspert odpowiedział, że po otrzymaniu pisma z dnia 21 kwietnia 2015 r. i po rozmowie telefonicznej, którą odbył z wnoszącą odwołanie, jest jasne, iż wnosząca odwołanie nie wnosi o udzielenie ochrony w odniesieniu do butelek. Niemniej zdaniem eksperta butelki te są wyraźnie widoczne na przedstawieniach, a ponowne badanie wskazuje,

że w zgłoszeniach nie zawarto przedstawień zgodnych z art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002. Ekspert stwierdził zatem, że ze względu na ukazanie butelek nie widać wyraźnie cech, w odniesieniu do których wniesiono o ochronę. Dodał, że można usunąć te braki poprzez przedłożenie nowych rzutów, na których zgłaszane cechy zostałyby określone za pomocą kropkowanych linii lub kolorowych obramowań. Ekspert uściślił, że do chwili usunięcia braków nie można uznać żadnej daty zgłoszenia. Wskazał, że jeśli w wyznaczonym terminie braki zostaną usunięte, data przedłożenia nowych rzutów zostanie uznana za datę zgłoszenia, lecz w wypadku braku takiego przedłożenia zgłoszenia zostaną uznane za niedokonane.

- 18 Pismem z dnia 14 lipca 2015 r. wnosząca odwołanie odpowiedziała, że przesłanki uznania daty zgłoszenia są spełnione, ponieważ w przedłożonych przedstawieniach ukazano wzory na neutralnym tle. Uściśliła ona, że art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002 odnosi się do jakości przedstawień, a nie do ich zawartości. Nie przedłożyła więc nowych rzutów.
- 19 W trzecim sprawozdaniu z badania z dnia 16 lipca 2015 r. ekspert wskazał, że podtrzymuje sprawozdanie z badania z dnia 25 czerwca 2015 r., ponieważ w przedstawieniach ukazano kubek i butelkę.
- 20 Pismem z dnia 21 sierpnia 2015 r. wnosząca odwołanie, odnosząc się do przeprowadzonej z ekspertem rozmowy telefonicznej, odpowiedziała, że nie rozumie, dlaczego datę zgłoszenia można utrzymać w wypadku dodania wskazania produktu lub podzielenia zgłoszenia zbiorowego, lecz nie w przypadku pozostania przy rzutach przedłożonych pierwotnie. Wnosząca odwołanie wniosła o wydanie decyzji mogącej stanowić przedmiot zaskarżenia, na wypadek gdyby nie uchylono decyzji dotyczącej badania.
- 21 W czwartym sprawozdaniu z badania z dnia 24 sierpnia 2015 r. ekspert powiadomił wnoszącą odwołanie, że braki w zgłoszeniach można usunąć albo poprzez przedłożenie nowych rzutów, albo poprzez dodanie wskazania „butelki” i podzielenie zgłoszenia zbiorowego.
- 22 Pismem z dnia 28 sierpnia 2015 r. wnosząca odwołanie zażądała wydania decyzji mogącej stanowić przedmiot zaskarżenia.
- 23 W decyzji z dnia 31 sierpnia 2015 r. ekspert wskazał, że wnosząca odwołanie nie usunęła wyżej opisanych braków, ponieważ nie zgadzała się ze sprawozdaniem z badania. Zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 i art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 2245/2002 ekspert stwierdził, że zgłoszenia dwóch omawianych wzorów nie mogły zostać uznane za zgłoszenia wzorów wspólnotowych, w związku z czym nie można było uznać żadnej daty zgłoszenia. Ponadto nakazał on zwrot uiszczony kwoty opłaty.
- 24 W dniu 15 września 2015 r. wnosząca odwołanie wniosła do EUIPO na podstawie art. 55–60 rozporządzenia nr 6/2002 odwołanie od decyzji eksperta.
- 25 Trzecia Izba Odwoławcza EUIPO potwierdziła – w pkt 15 spornej decyzji – że przedstawienia dwóch rozpatrywanych wzorów nie umożliwiały określenia, czy o ochronę wniesiono w odniesieniu do kubka, butelki czy też ich kombinacji. W pkt 16 spornej decyzji Izba Odwoławcza uściśliła, że przedstawienie, które zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002 należy przedłożyć wraz ze zgłoszeniem, służy do identyfikacji wzoru, o którego ochronę wniesiono, i stanowi przesłankę uznania daty zgłoszenia zgodnie z art. 38 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia. Data zgłoszenia rozstrzyga o starszeństwie zarejestrowanego wzoru, a nowość i cechy są określane poprzez odniesienie się do wcześniejszych wzorów ujawnionych przed datą zgłoszenia. Izba Odwoławcza dodała, że zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002 przedstawienie powinno umożliwiać wyraźne rozróżnienie wszystkich szczegółów, dla których żądana jest ochrona.

26 W pkt 17 i 18 spornej decyzji Izba Odwoławcza dodała, że twierdzenie, zgodnie z którym przedmiot ochrony dokonanych zgłoszeń wynika wyraźnie z przedstawień, jest niezgodne z oświadczeniem samej wnoszącej odwołanie, a także że jej propozycja wskazania rozpatrywanych produktów nie może usunąć braków przedstawienia wzorów, ponieważ nie można się posłużyć tym przedstawieniem w celu określenia zakresu ochrony.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok

27 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 19 stycznia 2016 r. Mast-Jägermeister wniosła skargę o stwierdzenie nieważności spornej decyzji.

28 Na poparcie skargi wnosząca odwołanie podniosła dwa zarzuty. Zarzut pierwszy dotyczył naruszenia art. 45 i 46 rozporządzenia nr 6/2002 w związku z art. 36 tego aktu, a zarzut drugi był oparty na naruszeniu prawa do obrony.

29 W zaskarżonym wyroku Sąd oddalił wszystkie oba te zarzuty, a w konsekwencji skargę w całości. W szczególności Sąd przyjął wykładnię art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002, zgodnie z którą stosowanie tego przepisu obejmuje – jak twierdziło EUIPO – niedokładności, brak pewności lub brak jasności w odniesieniu do przedmiotu ochrony wzoru, o którego rejestrację wystąpiono.

Żądania stron

30 W odwołaniu wnosząca je występuje do Trybunału:

- o uchylenie zaskarżonego wyroku, oraz
- w przypadku uznania odwołania za zasadne o uwzględnienie podnoszonych w pierwszej instancji żądań pierwszego i trzeciego.

31 EUIPO wnosi do Trybunału o:

- oddalenie odwołania; oraz
- obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

32 Na poparcie odwołania Mast-Jägermeister podnosi jeden tylko zarzut, dotyczący naruszenia art. 45 i 46 rozporządzenia nr 6/2002 w związku z art. 36 i 38 tego aktu.

Argumentacja stron

33 Zdaniem Mast-Jägermeister z sensu i celu art. 36 i 38 rozporządzenia nr 6/2002 oraz art. 4 ust. 1 lit. e), jak również art. 10 ust. 1 lit. c) i art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 2245/2002 wynika, że uznanie daty zgłoszenia może zależeć jedynie od badania przedstawienia wzoru pod kątem jego fizycznej zdolności do bycia odtworzonym.

- 34 Na poparcie twierdzenia, że art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002 odnosi się wyłącznie do fizycznej zdolności przedstawienia wzoru do bycia odtworzonym, tak aby można go było opublikować w rejestrze wzorów wspólnotowych, Mast-Jägermeister powołuje się przede wszystkim na brzmienie tego przepisu, a także na wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 1994, C 29, s. 20).
- 35 Mast-Jägermeister podnosi, że kwestia, czy przedstawienia wzorów, o których rejestrację wniesiono, nie pozwalają określić, czy w niniejszej sprawie o ochronę występuje się dla kubków, dla butelki czy dla kombinacji tych przedmiotów, wiąże się z oceną zakresu ochrony zarejestrowanego wzoru w kontekście ewentualnego postępowania o naruszenie praw, a w konsekwencji nie stanowi przeszkody dla uznania daty zgłoszenia. W tym względzie z art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002 nie wynika, by przedstawienie danego wzoru nie mogło pozostawiać najmniejszych wątpliwości co do przedmiotu, dla którego wnosi się o rejestrację.
- 36 Następnie Mast-Jägermeister podkreśla duże znaczenie daty zgłoszenia wzoru wspólnotowego, która poza wywoływaniem innych skutków prawnych, decyduje o początku okresu pierwszeństwa, w którym to okresie zgłaszający ma możliwość dokonania dalszych zgłoszeń swojego wzoru w innych krajach i powołania się z tego tytułu na pierwszeństwo zgłoszenia wzoru wspólnotowego. W tym względzie Mast-Jägermeister odsyła do art. 4 konwencji paryskiej, który dotyczy prawa pierwszeństwa w kontekście tej konwencji. Z powodu dużego znaczenia prawa pierwszeństwa data zgłoszenia do rejestracji powinna zaś być ustalana w możliwie jak najkrótszym czasie, co może pozwolić twórcy wzoru na jego publiczne udostępnienie bez spowodowania, że jego własne ujawnienie tego wzoru pozbawiłoby go zdolności do rejestracji późniejsze zgłoszenia dokonane w innych krajach.
- 37 W konsekwencji wnosząca odwołanie poddaje krytyce pkt 35 i 36 zaskarżonego wyroku, w których Sąd stwierdził, że z systematyki rozporządzenia nr 6/2002 wynika, iż w ramach procedury badania wzorów EUIPO powinno przede wszystkim ustalić, że zgłoszenie do rejestracji dotyczy wzoru i że nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym, a następnie poddać weryfikacji, czy to zgłoszenie spełnia obligatoryjne przesłanki określone w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002. Zdaniem wnoszącej odwołanie nic takiego nie wynika z systematyki rozporządzenia nr 6/2002, a wykładnia ta jest sprzeczna z wolą szybkiego uzyskania pewności prawnej dla zgłaszającego.
- 38 W opinii Mast-Jägermeister rozpatrzenie kwestii, czy w konkretnym przypadku można uznać datę zgłoszenia, jest badaniem o charakterze szczególnie pilnym i szczególnie prostym. W takim wypadku konieczne jest bowiem jedynie sprawdzenie, czy zostały spełnione trzy przesłanki określone w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002. W tym względzie zdaniem wnoszącej odwołanie niemożliwe jest przyjęcie, że prawodawca Unii Europejskiej rzeczywiście zażądał, by już na wstępie w każdym wypadku dokonywano weryfikacji, czy zgłoszenie dotyczy wzoru i – ewentualnie – czy wzór ten jest sprzeczny z dobrymi obyczajami, ponieważ jest to pytanie, na które trudno jest odpowiedzieć i które wymaga pogłębionego badania.
- 39 Mast-Jägermeister twierdzi, że należy dokonać rozróżnienia między przesłankami uznania daty zgłoszenia określonymi w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 a mającymi zastosowanie do przedstawienia wymogami formalnymi umożliwiającymi dopuszczenie wzoru do rejestracji. W tym względzie oceny dokonane przez Izbę Odwoławczą EUIPO i przez Sąd mogłyby w każdym wypadku zostać wzięte pod uwagę do celów ustalenia, czy wzór ma zdolność rejestrową, jednak nie na etapie uznania daty zgłoszenia.
- 40 Ponadto, co się tyczy dokonanej przez Izbę Odwoławczą i Sąd oceny, zgodnie z którą przedstawienie powinno pozwalać na wyraźne rozróżnienie wszystkich szczegółów przedmiotu, dla którego żądana jest ochrona, Mast-Jägermeister uważa, że jeżeli art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002 należy interpretować w ten sposób, że przyznaje on EUIPO w związku z przedstawieniem wzoru kompetencje w zakresie kontroli merytorycznej, to tak czy inaczej to EUIPO, a nie zgłaszający, określałoby

przedmiot zgłoszenia do rejestracji. Tymczasem poprzez charakter przedstawienia to zgłaszający określa przedmiot swojego zgłoszenia do rejestracji wzoru wspólnotowego. Cechy, których nie można zidentyfikować na przedstawieniu, nie korzystają z ochrony.

- 41 Mast-Jägermeister uważa, że skoro każdy urząd zobowiązany do rozpatrzenia zgłoszenia do rejestracji ma możliwość odmowy rejestracji wzoru i w konsekwencji odrzucenia zgłoszenia do rejestracji wzoru w razie uznania, że rejestracja stwarza brak pewności prawnej, to ten wymóg pewności prawa powinien jednak być postrzegany w sposób zupełnie inny niż pewność prawna wynikająca dla zgłaszającego z faktu, że w jego przypadku przynajmniej uznano datę zgłoszenia
- 42 Mast-Jägermeister podnosi, że stwierdzony przez Izbę Odwoławczą brak nie stanowi podstawy do odmówienia uznania daty zgłoszenia. Zdaniem Mast-Jägermeister produkty złożone, składające się z dwóch lub więcej produktów, które mogą być używane lub sprzedawane odrębnie, również mogą podlegać ochronie, pod warunkiem że przedmiotem ochrony zarejestrowanego wzoru jest postać produktu lub części produktu ukazana w sposób widoczny w zgłoszeniu, zgodnie z art. 3 lit. a) rozporządzenia nr 6/2002.
- 43 Wreszcie Mast-Jägermeister odsyła do uwag dotyczących systematyki rozporządzeń nr 6/2002 i nr 2245/2002. Zauważa ona, że art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 wyraźnie wskazuje, iż jedynie braki zgłoszenia w rozumieniu art. 36 ust. 1 tego rozporządzenia uzasadniają nieuznanie zgłoszenia za zgłoszenie wzoru wspólnotowego i w konsekwencji nieprzyznanie mu żadnej daty zgłoszenia. Natomiast braki, o których mowa w art. 46 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002, powodują jej zdaniem odrzucenie zgłoszenia, co zakłada, że wcześniej została uznana określona data zgłoszenia. Mast-Jägermeister wskazuje, że do braków wymienionych w ostatniej kolejności zalicza się braki, o których mowa w art. 45 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 6/2002 oraz że przepis ten odsyła do przesłanek ustanowionych w art. 36 ust. 5 rozporządzenia nr 6/2002, który z kolei wymaga, by zgłoszenie do rejestracji spełniało przesłanki przewidziane w rozporządzeniu nr 2245/2002. W konsekwencji ewentualny brak w zgłoszeniu dotyczący art. 4 ust. 1 lit. e) tego ostatniego rozporządzenia może powodować odrzucenie zgłoszenia do rejestracji jedynie po uznaniu daty zgłoszenia.
- 44 W tym względzie Mast-Jägermeister przyznaje, że powiązana wykładnia art. 10 ust. 1 lit. c) i art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 2245/2002, a także art. 4 ust. 1 lit. e) tego rozporządzenia mogłaby prowadzić do kolizji z postanowieniami art. 46 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 6/2002. Niemniej jednak przepisy rozporządzenia nr 2245/2002, które jest rozporządzeniem wykonawczym, należy interpretować w świetle rozporządzenia podstawowego, czyli rozporządzenia nr 6/2002.
- 45 EUIPO twierdzi, że Sąd nie dopuścił się żadnego naruszenia prawa przy dokonywaniu wykładni przepisów rozporządzeń nr 6/2002 i nr 2245/2002. Uważa ono zatem, że jedyny zarzut odwołania jest bezzasadny, a odwołanie powinno zostać oddalone.

Ocena Trybunału

- 46 Poprzez swój jedyny zarzut Mast-Jägermeister podnosi w istocie, że art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002 postrzegany w świetle innych właściwych przepisów tego rozporządzenia i rozporządzenia nr 2245/2002 należy interpretować w ten sposób, że uznanie daty zgłoszenia zależy wyłącznie od badania przedstawienia wzoru pod kątem jego fizycznej zdolności do bycia odtworzonym. Twierdzi ona więc, że Sąd naruszył prawo, gdy orzekł, że wspomniany art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002 obejmuje niedokładności, brak pewności lub brak jasności w odniesieniu do przedmiotu ochrony wzoru, o którego rejestrację wystąpiono.

- 47 Do celów analizy zasadności tego zarzutu należy dokonać wykładni art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002, zgodnie z którym zgłoszenie do rejestracji wzoru wspólnotowego powinno zawierać „przedstawienie wzoru umożliwiające jego odtwarzanie”.
- 48 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału przy dokonywaniu wykładni przepisów prawa Unii należy brać pod uwagę nie tylko jego brzmienie, ale także ich kontekst oraz cele regulacji, które stanowią one część (wyroki: z dnia 19 września 2000 r., Niemcy/Komisja, C-156/98, EU:C:2000:467, pkt 50; z dnia 19 października 2017 r., Raimund, C-425/16, EU:C:2017:776, pkt 22).
- 49 Co się tyczy na wstępie brzmienia art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002, to przewiduje ono, że zgłoszenie do rejestracji wzoru wspólnotowego powinno zawierać „przedstawienie wzoru umożliwiające jego odtwarzanie”. Brzmienie to wydaje się kłaść nacisk na techniczną jakość przedstawienia. Jednakże, jak wskazała rzecznik generalna w pkt 32 opinii, pojęcie przedstawienia zawiera samo w sobie ideę wyraźnej rozpoznawalności wzoru.
- 50 Co więcej, należy stwierdzić, że art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002, nawet bez dodawania materialnych wymogów do wymogu ustanowionego w art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002, uściśla w szczególności, że przedstawienie powinno mieć taką jakość, aby możliwe było wyraźne rozróżnienie wszystkich szczegółów przedmiotu, dla którego żądana jest ochrona.
- 51 Analiza brzmienia art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002 prowadzi zatem do stwierdzenia, że przedstawienie wzoru, o którego rejestrację wniesiono, musi pozwalać na wyraźne określenie tego wzoru.
- 52 Literalną wykładnię art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002 potwierdza celowościowa wykładnia tego przepisu, który powinien przyczyniać się do prawidłowego funkcjonowania systemu rejestracji wzorów. Funkcją wymogu przedstawienia graficznego jest zatem w szczególności zdefiniowanie samego wzoru w celu określenia dokładnego przedmiotu ochrony przyznanej jego właścicielowi z tytułu zarejestrowanego wzoru (zob. analogicznie wyrok z dnia 12 grudnia 2002 r., Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, pkt 48).
- 53 W tym względzie należy zauważyć, że zarejestrowanie wzoru w rejestrze publicznym ma zapewnić dostęp do wzoru zarówno właściwym organom, jak i odbiorcom, a w szczególności podmiotom gospodarczym. Z jednej strony właściwe organy powinny znać w sposób jasny i dokładny charakter elementów tworzących dany wzór, aby móc wykonywać obowiązki związane ze wstępnym badaniem zgłoszeń, jak również z publikacją i prowadzeniem stosownego i dokładnego rejestru wzorów (zob. analogicznie wyroki: z dnia 12 grudnia 2002 r., Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, pkt 49, 50; a także z dnia 19 czerwca 2012 r., Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, pkt 47).
- 54 Z drugiej zaś strony również podmioty gospodarcze powinny mieć możliwość jasnego i precyzyjnego sprawdzenia wpisów dokonanych w rejestrze lub zgłoszeń dokonanych przez ich aktualnych lub potencjalnych konkurentów i zapoznania się w ten sposób z istotnymi informacjami dotyczącymi praw osób trzecich (zob. analogicznie wyroki: z dnia 12 grudnia 2002 r., Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, pkt 51; a także z dnia 19 czerwca 2012 r., Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, pkt 48). Tego rodzaju wymóg ma na celu – jak wskazuje w istocie Sąd w pkt 47 zaskarżonego wyroku – zapewnienie pewności prawa osobom trzecim.
- 55 Wynika stąd, że ustanowiony przez rozporządzenie nr 6/2002 wspólnotowy system wzorów potwierdza wykładnię, do której prowadzi brzmienie art. 36 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia, które wymaga, by przedstawienie wzoru, o którego rejestrację wniesiono, pozwalało na wyraźne określenie tego wzoru.

- 56 Powyższy wniosek znajduje ponadto potwierdzenie w okoliczności, że uzyskanie daty zgłoszenia, którą zgodnie z art. 38 rozporządzenia nr 6/2002 jest dzień złożenia w EUIPO dokumentów zawierających dane określone w art. 36 ust. 1 tego rozporządzenia, pozwala właścicielowi danego wzoru na skorzystanie z prawa pierwszeństwa w rozumieniu art. 41 rozporządzenia nr 6/2002. Wbrew temu, co utrzymuje Mast-Jägermeister, powołując się na art. 4 konwencji paryskiej, którego brzmienie odpowiada zasadniczo treści art. 41 rozporządzenia nr 6/2002, okoliczność, że data zgłoszenia pozwala na uzyskanie tego prawa pierwszeństwa, sama w sobie uzasadnia bowiem wymaganie, by przedstawienie było wolne od niedokładności dotyczących wzoru, o którego rejestrację się wnosi. Jak zauważyła w istocie rzecznik generalna w pkt 55 opinii, niedokładne zgłoszenie stwarzałoby ryzyko, że wzór, w przypadku którego przedmiot ochrony nie jest wyraźnie określony, uzyska nadmierną ochronę z tytułu prawa pierwszeństwa.
- 57 Wreszcie wykładnia, zgodnie z którą art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002 wymaga, by przedstawienie wzoru zawarte w zgłoszeniu do rejestracji pozwalało wyraźnie określić przedmiot, dla którego występuje się o ochronę, znajduje potwierdzenie także w kontekstowej analizie tego przepisu.
- 58 W tym względzie, ponieważ art. 36 ust. 5 rozporządzenia nr 6/2002 przewiduje, że zgłoszenie musi spełniać wymogi zawarte w rozporządzeniu nr 2245/2002, należy odnieść się do innych przepisów tego ostatniego rozporządzenia, dotyczących zgłoszenia do rejestracji.
- 59 I tak należy wskazać, jak słusznie zaznaczyło EUIPO, że art. 12 ust. 2 rozporządzenia nr 2245/2002 stanowi, iż sprostowanie zgłoszenia do rejestracji nie może zmieniać przedstawienia danego wzoru. W sposób konieczny oznacza to zaś, że zanim będzie możliwe przyznanie mu daty zgłoszenia, zgłoszenie do rejestracji powinno zawierać takie przedstawienie, które umożliwi określenie przedmiotu, dla którego występuje się o ochronę. Nie można bowiem interpretować rozporządzenia nr 6/2002 jako dopuszczającego, że zgłoszenie do rejestracji może zostać uznane za ważne dokonane, mimo że nie pozwala na wyraźne określenie wzoru, o którego rejestrację się wnosi, a brak ten nie może podlegać późniejszemu uzupełnieniu.
- 60 Z pkt 49–59 niniejszego wyroku wynika zatem, że literalna, celowościowa i kontekstowa analiza art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002 prowadzi do stwierdzenia, iż przepis ten należy interpretować w ten sposób, że wymaga on, by przedstawienie wzoru, o którego rejestrację się wnosi, pozwalało na wyraźne określenie tego wzoru, stanowiącego przedmiot ochrony objęty tym zgłoszeniem.
- 61 Tymczasem z art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 wynika, że zgłoszenia dotkniętego brakami dotyczącymi warunków określonych w art. 36 ust. 1 tego rozporządzenia, które nie zostały usunięte w przepisany terminie, nie uważa się za zgłoszenie do rejestracji wzoru wspólnotowego, a w konsekwencji nie przyznaje się mu żadnej daty zgłoszenia.
- 62 Argumenty Mast-Jägermeister, podsumowane w pkt 43 niniejszego wyroku, a dotyczące powiązania między poszczególnymi postanowieniami art. 45 i 46 rozporządzenia nr 6/2002, nie mogą zostać uwzględnione. Przedłożone przez Mast-Jägermeister zgłoszenie wykazuje bowiem brak dotyczący art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002, ponieważ zgłoszenie to nie pozwala na wyraźne określenie wzoru, o którego rejestrację się wnosi. Otóż, jak wynika z punktu powyżej, taki brak wiąże się z tym, zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002, że danego zgłoszenia nie uważa się za zgłoszenie do rejestracji wzoru wspólnotowego, jeżeli ten brak nie został usunięty w przepisany terminie.
- 63 Ponadto argument dotyczący pkt 35 i 36 zaskarżonego wyroku, w których Sąd wyjaśnił przebieg procedury badania wzorów, należy oddalić jako bezskuteczny, ponieważ zawarta w tych punktach ocena nie wydaje się konieczna do potwierdzenia dokonanej przez niego wykładni art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002, jako że wykładnia ta wynika z oceny przeprowadzonej w pkt 40–46 tego wyroku.

64 Z powyższych rozważań wynika, że jedyny zarzut Mast-Jägermeister jest pozbawiony zasadności, a w konsekwencji zarzut ten, a także odwołanie w całości podlegają oddaleniu.

W przedmiocie kosztów

65 Zgodnie z art. 184 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem, jeżeli odwołanie jest bezzasadne, Trybunał rozstrzyga o kosztach.

66 Zgodnie z art. 138 § 1 tego regulaminu, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 § 1 regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.

67 Ponieważ EUIPO wniosło o obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami postępowania, a wnosząca odwołanie przegrała sprawę, należy obciążyć ją kosztami poniesionymi przez EUIPO.

Z powyższych względów Trybunał (dziewiąta izba) orzeka, co następuje:

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Mast-Jägermeister SE zostaje obciążona kosztami postępowania.

Podpisy